



Willem Ruys is geboren op 25 augustus 1894 in Rotterdam. Hij was de zoon van Bernardus Ewoud Ruys en Wilhelmina Petronella van Hoboken.

Na de HBS in Rotterdam studeerde Ruys in het Zwitserse Neuchâtel aan de Hogere Handelsschool. In 1917 vertrok hij naar Nederlands-Indië. Daar en in Australië, Japan en de Verenigde Staten van Amerika bekwaamde hij zich in de praktijk van het scheepvaartbedrijf. Hij werd in 1919 firmant van Wm. Ruys & Zonen en medeleider van de Rotterdamsche Lloyd. Hij was ook commissaris van andere belangrijke ondernemingen. Willem trouwde op 2 november 1934 in

Den Haag met Euphemie Elisabeth van Houten. Samen kregen ze een dochter. Na het terugtreden van zijn vader en zijn oom als directeur van de Rotterdamsche Lloyd in 1940 werd hij tot directeur benoemd.

Willem was betrokken bij groep 18, de M.A.A.S. groep. Pieter van Putten was hier groepsleider en schipper en Alie van Eijnsbergen was hier Akela. Van 18 december 1940 tot 17 mei 1941 zat Ruys gevangen op verdenking van steun aan het verzet. Hij kwam terecht in het Oranjehotel in Scheveningen. Hij had geweigerd om het verenigingsgebouw van 'de Maas' en de boten van de vereniging en haar leden af te staan aan de bezetter. Van 11 oktober 1941 tot 5 januari 1942 zat Ruys weer gevangen. Nu omdat hij contacten had met een Engelse agent.

Op 13 juli 1942 volgde zijn derde arrestatie omdat hij werd verdacht het verzet te financieren. Hij werd hij gevangen gezet in het voormalige kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel. Mogelijk dat hij del uitmaakte van een groep van 800 gijzelaars die op 13 juli 1942 in het nabijgelegen kamp Haaren geïnterneerd. Na enige tijd ging deze groep naar het voormalige Kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel. Hier zat al een groep van 460 mannen die op 4 mei 1942 waren gearresteerd door de bezetters. Het waren hoogleraren, politici, schrijvers, musici, advocaten, geestelijken, burgemeesters: een indrukwekkende doorsnede van de elite van Nederland. Tot eind 1944 zouden honderden notabele Nederlanders als gijzelaars vastzitten in het voormalige kleinseminarie Beekvliet bij St Michielsgestel. De mannen waren niet te vergelijken met 'gewone gevangenen'. De Duitsers beschouwden deze groep als onderpand. Zolang de Nederlandse bevolking zich netjes en coöperatief gedroeg, zouden de gijzelaars geen haar op het hoofd worden gekrenkt. Was dit niet het geval, dan zouden één of meerdere van hen zonder pardon worden geëxecuteerd. Zo fungeerden de gijzelaars als een soort 'represaille-reserve'. Het kampregime was erg licht. De Duitse en Nederlandse bewakers hadden de opdracht gekregen om de gijzelaars met rust te laten zolang ze zich maar niet misdroegen. Ze houden zich bezig met onderlinge cursussen, lezingen, concerten, cabaret en voordrachtavonden, bridge en sportwedstrijden.

In de vroege ochtend van zaterdag 15 augustus 1942 werd Willem samen met vier anderen als represaille maatregel in de bossen van de Gorp en Rovert in Goirle (het latere Hilvarenbeek) gefusilleerd. Twee dagen later plaatste de Höhere SS und Polizeiführer Nord West de volgende bekendmaking in de landelijke ochtendbladen: *"Aangezien ondanks de uiterst dringende uitnodiging van den Wehrmachtsbefehlhaber - General der Flieger Christiansen - de daders van den springstofaanval in Rotterdam te laf zijn geweest om zich aan te melden, zijn de volgende gijzelaars aangepakt en hedenmorgen doodgeschoten: Willem Ruys, directeur-generaal, Rotterdam, Graaf E.O.G. van Limburg Stirum, Arnhem, Mr. Robert Baelde, Rotterdam, Christoffel Bennekens, vroeger hoofdinspecteur van politie, Rotterdam en Baron Alexander Schimmelpenninck van der Oye, Noordgouwe, Zeeland.*



Hun executie was een gevolg van een mislukte sabotageactie bij het spoorwegviaduct ter hoogte van de Meent in Rotterdam op 7 augustus 1942. Willem werd begraven op de NH Begraafplaats in Hillegersberg.

Op het landgoed 'Gorp en Rovert' in Hilvarenbeek is in 1946 een monument opgericht ter nagedachtenis aan vijf gijzelaars uit de kampen Haaren en Beekvliet (Sint- Michielsgestel) die hier op 15 augustus 1942 door de bezetter zijn gefusilleerd. Op de plaquette staat: 'Op den derden verjaardag van de moord op vijf gijzelaars herdachten de bevrijde kampgenooten hun gefusilleerde vrienden voor het eerst op de plaats van de misdaad. In Goirle, waar de fusillade van de vijf slachtoffers plaatsvond, herinneren vijf straatnamen aan deze onschuldige mensen: in de wijk Grobbendonck bevinden zich de Schimmelpenninck van der Oyestraat, Willem Ruysstraat, Christoffel Bennekensstraat, Van Limburg Stirumstraat en de Robert Baeldestraat.

Op 22 november 1947 is in opdracht van de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd een gedenkteken onthuld. Het 'Lloyd-monument' in Rotterdam is opgericht ter nagedachtenis aan de in de Tweede Wereldoorlog omgekomen schepelingen van de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd en in het bijzonder aan een van de directeuren, Willem Ruys. In Vlissingen is de Willem Ruysstraat vernoemd naar het passagiersschip, dat tijdens de oorlogsjaren 1940-1945 als bouwnummer 214 op de scheepswerf van de Koninklijke Maatschappij De Schelde in Vlissingen lag. In Rotterdam herinnert de Willem Ruyslaan, gelegen tussen de Oudedijk en de Boven Oostzeedijk, aan Ruys. Deze laan werd na de oorlog aangelegd. Hier staat sinds 1990 ook het oorlogsmonument de "Steen van de miljoenen tranen". Het straatnaambord vermeldt: "Verzetshelden, op 15 augustus 1942 door de Duitse bezetter doodgeschoten als vergelding voor een bomaanslag".

Het passagiersschip Willem Ruys, later herdoopt in Achille Lauro, was in de jaren 1950 het vlaggenschip van de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd. De maatschappij verkreeg het predicaat Koninklijke in 1947 ter nagedachtenis aan deze directeur, en uit dankbaarheid voor alles wat de Lloyd tijdens de oorlogsjaren voor Nederland had betekend. De Willem Ruys behoorde met de Oranje en de Nieuw Amsterdam tot de Grote Drie van de Nederlandse passagiersscheepvaart in de jaren na de oorlog.

Mevrouw Ruys-van Houten was verheugd, dat zij de opening mocht verrichten. Zij hoopte, dat de naam van haar man, Willem Ruys, die in de oorlog is gefusilleerd, op deze manier levend zou blijven onder de jonge generatie en dat zijn deugden — onafhankelijkheid, dapperheid en ridderlijkheid — de jeugd tot een stimulans zouden mogen zijn.

Na de oorlog werd een Scoutinggroep naar hem vernoemd. De groep vond na de oorlog onder andere onderdak op zolders en moest zo'n vijf keer verhuizen. De groep kwam uiteindelijk terecht op een terrein bij het Blijdorp plein en bouwde daar een clubhuis. In mei 1961 werd een tweede gebouw voor de welpen van de groep geopend door de Weduwe van Willem Ruys.

Meer informatie

[Willem Ruys \(1894-1942\) - Wikipedia](#)

[Willem Ruijs | Oorlogsgravenstichting](#)

[Willem Ruys | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Ruijs, Willem - Wiki Midden-Brabant \(wikimiddenbrabant.nl\)](#)

[Fusillade Gorp en Rovert, Goirle, 15 augustus 1942. - Wiki Midden-Brabant](#)

[\(wikimiddenbrabant.nl\)](#)

[Rotterdam, 'Lloyd-monument' - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Hilvarenbeek, monument op landgoed 'Gorp en Rovert' - Nationaal Comité 4 en 5 mei :](#)

[Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Het vrije volk : democratisch-socialistisch dagblad » 15 mei 1961 - Art. 117 | Delpher](#)

[Röpke / Rysbergen - Stichting Neerlandsch Verzetsmonument](#)

[Willem Ruys - PoolParty Linked Data Server \(niod.nl\)](#)

[Stadsarchief Rotterdam | Zoeken in archieven](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.